

som gjennem sine Indtægter bærer sig selv. — Trede Medlemmer ville erindre, at vi ifjor førte lange Debatter om Fængelsesvæsenet. Det er mig ikke bekjendt, at der paa dette Omraade er sket Noget af gennemgribende Betydning, uden forsaavidt den høie Regjering har udnævnt en Overfængelsedirektør. Det undrer mig nu ikke, thi det er jo allerede en gammel Praxis her i Landet, at naar en Administration er daarlig, kommer der strax en eller flere Embedsmænd til; men vi have aldrig set, at en Forøgelse af Kræfterne har medført en Forbedring af Administrationen, men da det vel heller ikke er Meningen, undrer det mig ikke, at man denne Gang har indskrænket sig til det Samme. Jeg kan ikke negte, at denne Udnævnelse har vaakt nogen Forundring, ikke blot fordi det er urimeligt at drage denne Kraft, der der bliver lagt Beslag paa, bort fra det Arbejde, han i Forveien ikke kunde bære — det er jo ingen Hemmelighed, at denne Mand, der er bleven udnævnt til Fængelsedirektør, ikke var i Stand til at besørge sine Forelæsninger paa Universitetet og desuden havde saa mange vigtige Hverbaade ved Pressen her i Kjøbenhavn og alle mulige andre Steder, at det synes at være mindre hensynsfuldt at lægge Beslag paa hans Kræfter hertil; men det maa den høie Regjering om selv — men der er imidlertid ogsaa en anden Ting, som særlig undrer mig ved den nævnte Udnævnelse, og den Forundring fremkommer, naar jeg sammenligner Udnævnelser med en anden Foranstaltning, der har fundet Sted under Kultusministeriet. En Høifskoleforstander her i Landet, forøvrigt Medlem af dette Ting (Bjørnbat), har paa et Møde udtalt en mere eller mindre direkte eller indirekte Sympathi for Nihilismen. Saaledes berettes der; jeg veed ikke, om det er Tilfældet; disse Beretninger i Bladene lægger jeg ikke Vægt paa, da vi vide, hvor ondt Bladene have ved at opfatte Modstandere korrekt, og det er ogsaa rimeligt, at de her have haft Uheld med sig; men i alt Fald denne Udtalelse, som forøvrigt slet ikke vedkommer mig, og som jeg ikke skal komme ind paa, var en Foranledning for Kultusministeriet til at nægte vedkommende Høifskole det sædvanlige Tilskud; ja man siger, at ogsaa de Clever, der allerede have faaet Tilsgagn om Hjælp til at be-

føge denne Høifskole, vil denne blive frataget. Det veed jeg nu ikke, men under alle Omstændigheder, denne Høifskole er lyst i Ban af den høitærede Kultusminister og det kun paa Grund af en Udtalelse paa et Møde af vedkommende Høifskoles Bestyrer, der ikke stemmer med den nuværende Ministers Opfattelse og maasse heller ikke med Andres. Samtidig med denne Rigorisme finder man imidlertid den allerstørste Tolerance overfor ikke blot Nihilismen, men Anarkismen ved den Udnævnelse, jeg for lidt siden talte om; thi den Embedsmand, der er udnævnt til Direktør for Fængelsesvæsenet, og hvem altsaa den moralste Opdragelse af de svageste Sjæle i Samfundet er betroet, han er som bekjendt og har været faktisk og aktivt en Støtte for Anarkismens Hovedorgan her i Landet, „Den nye Socialist“. Det forekommer mig, at dette praktisk at støtte saadanne samfundsmævæltende Bestræbelser ved Tilskud til Bladet og de, jeg veed ikke hvilke Machinationer og Forhandlinger der have fundet Sted mellem ham og dette Parti, er langt mere graverende end at fremkomme med den omtalte, maasse ikke engang vel overveiede Udtalelse, som den omtalte Mand maasse ikke lægger den Betydning i, som Ministeren har lagt deri; men det synes ikke at være Regjeringens Betragtning; den negter Tilskud til en Høifskole, fordi Forstanderen er fremkommet med en Udtalelse, som der maasse kan være Grund til ikke at være enig med ham i, men den ansætter en Mand til Overdirektør for hele den Del af Samfundet, som særlig trænger til moralst Opdragelse, en Mand, som er Medarbejder eller i hvert Fald Medudgiver — hans Navn staar vel ikke paa Bladet — en faktisk Støtte for „Den nye Socialist“. — En anden Embedsbeholdelse maa jeg omtale med det Samme. Det er den Forfremmelse, der er bleven den berømte Amtmand paa Færøerne til Del. Trede Medlemmer erindre maasse, at det var denne Mand, Regjeringen havde paalagt at bygge for 30,000 Kr., og som i den Anledning til Trods for Regjeringens Paahud og gjentagne Advarsel byggede for henved 60,000 Kr. Regjeringen var meget misfornøiet med denne Mand. Den var ikke i Stand til at forsvare ham ifjor Vinter; den beraabte sig paa, at den